

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 296/08-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. septembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. Ing. K. M., M., zastúpeného advokátkou JUDr. I. R., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom Úradom vlády Slovenskej republiky, sekciou kontroly a boja proti korupcii pod sp. zn. 1473-8/2008/IP-52/OPS a v konaní vedenom Daňovým riaditeľstvom Slovenskej republiky pod sp. zn. I/132/6972-35815/08/Fre, BP č. 74/08 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. Ing. K. M. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. júna 2008 doručená osobne do podateľne sťažnosť JUDr. Ing. K. M., M. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v konaní vedenom Úradom vlády Slovenskej republiky, sekciou kontroly a boja proti korupcii (ďalej len „úrad“) pod sp. zn. 1473-8/2008/IP-52/OPS a v konaní vedenom Daňovým riaditeľstvom Slovenskej republiky (ďalej len „riaditeľstvo“) pod sp. zn. I/132/6972-35815/08/Fre, BP č. 74/08.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal 4. apríla 2008 podanie označené ako „*Trinást' sťažností – porušenie individuálnych a subjektívnych práv nesprávnou činnosťou DR SR (neoprávnená zmena obsahových náležitostí 13 podaní z 13 reklamácií na 13 námietok, o čom svedčí 13 rozhodnutí DR SR zo dňa 11. 3. 2008)*“ adresované riaditeľstvu. Riaditeľstvo svojím listom sp. zn. I/132/6972-35815/08/Fre, BP č. 74/08 zo 14. apríla 2008 vrátilo sťažnosť sťažovateľovi. Žiadosťou z 5. mája 2008 požiadal sťažovateľ úrad o kontrolu nesprávneho postupu pri prijímaní, evidovaní a vybavovaní sťažnosti riaditeľstvom vo veci sp. zn. I/132/6972-35815/08/Fre, BP č. 74/08 zo 14. apríla 2008. Úrad prípisom sp. zn. 1473-8/2008/IP-52/OPS z 23. mája 2008 oznámil sťažovateľovi, že jeho žiadosť postúpil Ministerstvu financií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“). Prípis úradu bol sťažovateľovi doručený 26. mája 2008.

Podľa názoru sťažovateľa bolo povinnosťou úradu a riaditeľstva meritórne sa zaoberať jeho podaniami, ktoré sa opierali o zákon č. 152/1998 Z. z. o sťažnostiach (ďalej len „zákon o sťažnostiach“). Osobitne zdôrazňuje, že podaním zo 4. apríla 2008 sa obrátil so sťažnosťou na orgán príslušný na jeho vybavenie, napriek tomu nebola sťažnosť vybavená spôsobom predpísaným zákonom o sťažnostiach. Dôvodom jej nevybavenia bola skutočnosť, že sťažovateľ je súdnym exekútorom, teda orgánom verejnej moci. Pritom zo sťažnosti vyplýva, že ju sťažovateľ podával nie v postavení exekútora, ale ako daňový subjekt – účastník daňového konania.

Sťažovateľ žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených článkov ústavy postupom úradu v konaní vedenom pod sp. zn. 1473-8/2008/IP-52/OPS a postupom riaditeľstva v konaní vedenom pod sp. zn. I/132/6972-35815/08/Fre, BP č. 74/08 s tým, aby ústavný súd zakázal úradu a riaditeľstvu porušovať označené práva sťažovateľa. Požaduje tiež náhradu trov konania.

Zo sťažnosti sťažovateľa zo 4. apríla 2008 podanej riaditeľstvu označenej ako „*Trinást' sťažností – porušenie individuálnych a subjektívnych práv nesprávnou činnosťou DR SR (neoprávnená zmena obsahových náležitostí 13 podaní z 13 reklamácií na 13 námietok, o čom svedčí 13 rozhodnutí DR SR, zo dňa 11. 03. 2008), zo dňa 04. 04. 2008*“

vyplýva, že sťažovateľ v trinástich prípadoch nie je spokojný s postupom zamestnanca správcu dane pri vybavovaní námietok v rôznych súvislostiach.

Z prípisu riaditeľstva sp. zn. I/132/6972-35815/08/Fre, BP č. 74/08 zo 14. apríla 2008 označeného ako „*Vrátenie podania*“ vyplýva, že podanie bolo späť sťažovateľovi vrátené vzhľadom na ustanovenie § 4 ods. 1 písm. b) a § 2 písm. c) zákona o sťažnostiach, v zmysle ktorých ho nemožno považovať za sťažnosť. Podľa rukou písanej poznámky bol prípis riaditeľstva doručený sťažovateľovi 2. mája 2008.

Zo žiadosti sťažovateľa z 5. mája 2008 podanej úradu vyplýva, že sa domáha kontroly nesprávneho postupu pri vybavovaní jeho sťažnosti riaditeľstvom.

Z prípisu úradu sp. zn. 1473-8/2008/IP-52/OPS z 23. mája 2008 vyplýva, že podanie sťažovateľa z 5. mája 2008 sa postupuje ministerstvu ako vecne príslušnému orgánu. Oznámenie bolo sťažovateľovi doručené podľa vlastnoručne písanej poznámky 26. mája 2008.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovenia § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nespĺnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nespĺnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Podľa § 250v ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že bola ukrátená na svojich právach a právom chránených záujmoch nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, ktorý nie je rozhodnutím, a tento zásah bol zameraný priamo proti nej alebo v jeho dôsledku bol proti nej priamo vykonaný, môže sa pred súdom domáhať ochrany proti zásahu, ak taký zásah alebo jeho dôsledky trvajú alebo hrozí jeho opakovanie.

Z ustanovenia už citovaného § 250v Občianskeho súdneho poriadku (piata časť piata hlava Občianskeho súdneho poriadku – konanie o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy) vyplýva, že sťažovateľ mohol požiadať o ochranu označených práv podľa ústavy všeobecný súd v rámci správneho súdnictva podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, keďže považuje opatrenia riaditeľstva a úradu za také, ktoré ho ukrátili na jeho právach tým, že riaditeľstvo a úrad sa nezaoberali vecne obsahom jeho sťažností.

Ak sťažovateľ takto nepostupoval a správnu žalobu v zákonnej lehote nepodal, potom nevyčerpal účinný právny prostriedok daný mu zákonom na ochranu jeho

základného práva. Zároveň v takomto prípade neprichádzal do úvahy ani postup podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde, keďže sťažovateľ ani len netvrdil (ani nepreukázal), že by k nevyčerpaniu účinného právneho prostriedku došlo z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Pokiaľ sťažovateľ správnu žalobu v zákonnej lehote podal (prípadne ak by mu zákonná lehota na podanie žaloby ešte neuplynula), potom nie je daná v tejto veci právomoc ústavného súdu. Ako to totiž vyplýva z už citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda iba vtedy, ak o ochrane týchto základných práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. V danom prípade právomoc poskytnúť ochranu mal všeobecný súd v rámci správneho súdnictva, čím je zároveň vylúčená právomoc ústavného súdu.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. septembra 2008